Számos hír és találgatás látott napvilágot a Jobbikkal való kapcsolatomról. Ebben a közleményben szeretném összegezni a témával összefüggő legfontosabb gondolataimat. Megtekintésre ajánlok egy videófelvételt is, amelyen a párttal való kapcsolatom történetéről és arról az eredeti, közös értékrendről beszélek, amely számomra változatlanul fontos, s amelytől a Jobbik eltávolodott. A felvétel itt látható:

A publikációk egy része azzal vádol, hogy azért támogatom Magyarország bevándorlás-ellenes politikáját, és azért bírálom a Jobbik látványos közeledését a balliberális oldalhoz, mert a párt nem kíván jelölni a 2019-es EP választáson, és ezért „megsértődtem", mi több, a Fideszben szeretném folytatni politikai pályafutásomat. Ezek a vádak azért elkeserítőek, mert azt sugallják: ma Magyarországon egy politikus csak személyes érdekei által motiváltan dönthet, illetve cselekedhet. Úgy gondolom, hogy az erkölcsileg felnőtt ember rendelkezik egy szilárd belső lelkiismerettel és értékrenddel. Döntési helyzetekben ez ad számára iránymutatást, nem pedig az aktuális „hasznosság". (Ez egyébként - álláspontom szerint - az „erkölcsileg felnőtt politikai párt" fogalmi eleme is.)

Az 1956-as Forradalom és Szabadságharc 50. évfordulóján lezajlott tömeges és kirívó súlyú emberi jogi jogsértésekkel szembeni fellépésem tett ismertté a magyar közéletben. E jogsértéseket a balliberális politikusok, „értelmiségiek", újságírók - kevés kivétellel - azóta is tagadják, illetve bagatellizálják. Nem ismerték el felelősségüket, nem kértek bocsánatot a magyar nemzet méltóságának sárbatiprásáért. Ennélfogva nem tudok egyetérteni azzal, hogy a Jobbik, mint „2006-os párt" látványosan közeledik ezekhez az erőkhöz. Nem tudok egyetérteni azzal sem, hogy olyan politikai erők szövetkezzenek a 2018. évi választásokra, illetve Magyarország irányítására, akiket semmi más nem köt össze, mint a Fidesz és Orbán Viktor elleni szenvedélyes gyűlölet. Hasonlóképpen nem értek egyet az EU migrációs politikája miatti, Magyarországra leselkedő veszély eljelentéktelenítésével, s a nemzetben gondolkodást leváltani szándékozó „nyílt társadalom-terv" (egyszerűsítve: Soros-terv) létének tagadásával.

Mivel nevem és személyem az utóbbi közel tíz évben összekapcsolódott a Jobbikéval,

szükségesnek tartom világossá tenni: ellenzem ezeket a folyamatokat, illetve a Jobbik szerepvállalását e folyamatokban. Szükségesnek tartom leszögezni: sem az ezzel kapcsolatos döntésekbe, sem egyéb érdemi döntésekbe legalább három éve nem von be a párt, így azokért felelősséget vállalni nem tudok. (Néhány, inkább „reprezentációs jellegű" találkozásom volt a párt vezetőivel és képviselőivel, de hangsúlyozom: semmiféle érdemi döntésbe nem vontak be.)

Hiszem, hogy a pénz-és profitközpontúság helyett ember- és közösségközpontúságot hirdető, a nemzet érdekeit mindenek fölöttinek valló, a magyarok emberi méltóságát és nemzeti büszkeségét az elszakított területeken és a csonka-országban egyaránt erősíteni szándékozó eredeti programunkat igen sok választópolgár szívéhez el lehetett volna juttatni. Az lett volna a helyes út a Jobbik szavazótáborának növeléséhez, ha - ugyanúgy, mint a kezdetekkor tettük - szenvedéllyel és szeretettel, „szívtől szívig" politizálunk és a bármely okból baloldalra szavazókat meggyőzzük saját értékrendünk helyességéről. Elfogadhatatlan, ha ehelyett értékrendünk és elveink feladásával kérjük szavazataikat.

Európai parlamenti képviselői munkám mindenki számára követhető és ellenőrizhető honlapomon és Facebook oldalamon. Bárki meggyőződhet róla, hogy kezdettől fogva ugyanazokat az elveket és értékeket vallom, amelyeket a párt 2009. évi EP választási programjában közösen és választóink akaratával összhangban lefektettünk. Ezekben változatlanul hiszek, és ragaszkodom hozzájuk. Tekintettel arra, hogy a Jobbik vezetősége az eredeti elveket és értékrendet feladta, a jelenlegi helyzetben nem is vállalnék színeikben képviselőjelöltséget vagy egyéb politikai tisztséget. Az elmúlt közel tíz év bebizonyította számomra, hogy a „pártokrácia" keretei között való közéleti szereplés nem összeegyeztethető a személyiségemmel és lelkiismeretemmel. Ha a magyar jogszabályok lehetőséget adnának arra, hogy egyénileg bármely párttól függetlenül induljak a 2019-es EP választáson, valószínűleg megtenném, hiszen úgy érzem, szükség lenne a munkámra. Ilyen jogszabályi lehetőség azonban nincs. Politikai pártokkal nem szeretnék együttműködni – téves tehát az a feltevés, hogy a Fidesztől várok valamiféle felkérést. (Újságírói kérdésre mondtam azt, hogy - számos más jogászi munkakör mellett - az alkotmánybírói hivatást is el tudom adott esetben képzelni. Ez azonban egy percig sem jelenti azt, hogy egy alkotmánybírói jelölésért bármit is engednék elveimből és értékrendemből.)

Politikai pályafutásom tehát - s ennyiben igazak a találgatások - 2019-ben véget ér. Jogászi és egyetemi oktatói hivatásomat rajongva szeretem, így örömmel térek vissza egyetemi docensi munkakörömbe, ahol egyébként jelenleg is dolgozom, fizetés nélküli szabadságom alatt, képviselői munkám mellett. Ha a sors úgy hozza, szívesen végzek majd másféle jogászi munkát is. Továbbra is minden lehetőséget meg fogok ragadni arra, hogy Magyarország és a magyar emberek méltóságáért és jogaiért tevékenykedjek.

Mandátumom hátralevő másfél évében a tőlem megszokott módon fogom képviselni azokat az értékeket és elveket, amelyekért 2008-ban elvállaltam az akkor kb. 2%-os támogatottságú Jobbik Magyarországért Mozgalom felkérését nemzeti érdekeink uniós szintű érvényre juttatására. Kérem, hogy kövessék munkámat a www.morvaikrisztina.hu honlapomon, illetve a Facebook oldalamon, és megosztásaikkal segítsenek abban, hogy felszólalásaimat, írásaimat és videó anyagaimat minél többen megismerjék.

A Jobbikkal való kapcsolatomról több interjút nem szeretnék adni - érdemi képviselői és nemzeti jogvédői munkámmal összefüggésben azonban természetesen bármikor állok a sajtó, a nyilvánosság rendelkezésére.

Isten óvja és vezesse Magyarországot!

Morvai Krisztina

